

[Forsvarsministeren]

af, at det først og fremmest var NATO, som havde oprustet, og det var den egentlige årsag til – det sagde han ikke, men det lå ligesom bagved – at Warszawapagtlandene måtte gøre det samme. Jeg havde imidlertid ikke indtryk af, at hr. Gert Petersen egentlig gerne ville have en debat i gang om dette. Selvfølgelig kan man numerisk stille nogle tal op på forskellig vis, og det havde hr. Gert Petersen også gjort. Han havde taget nogle tal fra forskellige steder, og de kan være mere eller mindre rigtige, men det er klart, man kan altid snakke om tal.

Man kan foretage en numerisk sammenligning af Warszawapagtens og NATOs potentiel i sig selv. Det er én måde at beskrive balancen på. Den kvalitative balance spiller efter min opfattelse en nok så afgørende rolle, hvilket har manifesteret sig gennem Sovjetunionens senest introducerede våben, SS 20- og SS 21-raketterne.

Begge parter råder over våbensystemer af kortere rækkevidde som f. eks. artilleri. NATO må antages at have en overvægt i disse systemer. Men der er tegn på, at Sovjetunionen nu også er begyndt at interessere sig for en modernisering af deres 152 mm og deres 240 mm artilleri.

I kategorien af taktiske mellemdistancevåben har Sovjetunionen en betydelig overvægt, idet de har ca. 1.300 raketter, og senest ved vi at de har introduceret det nye SS 21-missil, som falder inden for denne kategori, og som kan ramme med stor nøjagtighed inden for en afstand af 150 km. Der er endvidere også noget, der tyder på, at et SS 22-missil er på vej.

Det er her, hr. Gert Petersen tager fejl, når han siger: ja men vi har lige så mange i antal af ditten og datten osv. Det, der især kendetegner disse nye missiltyper, som Sovjetunionen her har introduceret eller er ved at introducere, er, at de har en mobilitet, som ikke er kendt i Vesteuropa – NATO ejer ikke tilsvarende mobile våben stående i Vesteuropa – og at de også med større og større nøjagtighed kan ramme mål i Vesteuropa.

I denne kategori råder NATO over ca. 250 raketter. Det er typerne Pershing og Lance, som har rækkevidder på 700 og 150 km, men de er ikke mobile. Begge parter råder over et antal fly, som eventuelt vil kunne indsættes imod atomvåben. Sovjetunionen har mere end 1.500, og NATO har 1.000.

For de længerevarende taktiske atomvåben er der en betydelig sovjetisk overvægt. Sovjetunionen råder fortsat over 600 missiler af typerne SS 4 og SS 5, som nu efterhånden skulle blive erstattet af SS 20, men der er tegn på, at de to typer vil blive holdt operative længere, end det er forudset, således at man, inklusive SS 20, har mere end 700 våben af en type, som NATO overhovedet ikke er i besiddelse af.

Dertil lægges så den betydelige trussel, som Backfire-fly, som hr. Gert Petersen elegant gik uden om, udgør mod Vesteuropa. Her råder NATO over 120 britiske – jeg skal lade være med at sige, hvad det er for nogle; det er nogle meget gamle fly – og amerikanske bombefly.

Jeg skal altså gerne summere det op på den måde, hr. Gert Petersen, at NATO har en mindre overvægt i korterevarende våben, Warszawapagten en betydelig overvægt i mellemdistance- og længerevarende taktiske atomvåben.

Derudover ved vi, og det ved hr. Gert Petersen også, at den konventionelle overvægt er så helt og aldeles i Sovjetunionens favør.

Det er den situation, vi står i, og det er den, som er årsagen til den usikkerhed, vi føler i Vesteuropa. Den usikkerhed, der gør, at vi må sige til os selv, at vi må se at finde en løsning på dette problem. Som hr. Gert Petersen også var inde på, er vi først og fremmest interesserede i at få nogle nedrustningsforhandlinger i gang. Men desværre er vi måske i den situation, at nedrustningsforhandlinger kun er mulige ved, at der er en balance i den styrke, som findes i Øst og Vest. Ellers er det ikke givet, at vi fortsat kan få en nedrustningsmulighed, som vi har set den gennem SALT I og nu efterhånden SALT II. Ingen kan vide, hvad en SALT III vil indebære, men jeg tror, en af forudsætningerne er, at der er en rimelig styrkebalance imellem disse to områder.

Hr. Gert Petersen gjorde en bemærkning om, at jeg have deltaget i et møde vedrørende et skærpet overvågningssystem på Bornholm. Det er ukorrekt. Jeg har ikke deltaget i møder angående overvågningssystemer på Bornholm. Jeg har set det nævnt i pressen og protesteret derimod, idet det er selve SALT II-afgørelsen, som taler om nogle overvågningssystemer; men ingen ved i dag, hvor disse overvågningssystemer skal findes. Jeg